31995L0053

SMERNICA RADY 95/53/ES

z 25. októbra 1995

určujúca zásady upravujúce organizovanie úradných kontrol v oblasti výživy zvierat

RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o založení Európskeho spoločenstva, najmä na jej článok 43,

so zreteľom na návrh Komisie ([1]),

so zreteľom na stanovisko Európskeho parlamentu ([2]),

so zreteľom na stanovisko Hospodárskeho a sociálneho výboru ([3]),

keďže výživa zvierat sa stala dôležitým aspektom poľnohospodárstva spoločenstva;

keďže určovanie zásad na úrovni spoločenstva, ktoré upravujú organizovanie úradných kontrol v oblasti výživy zvierat, pomáha chrániť zdravie zvierat, zdravie ľudí a životné prostredie, zabezpečiť čestnosť v obchodných vzťahoch a chrániť záujmy spotrebiteľov;

keďže sa musia ustanoviť pravidlá na organizovanie úradných kontrol krmív vzhľadom na množstvo druhov používaných produktov, na veľký objem zásielok tovarov, s ktorými sa obchoduje, na integrovanú štruktúru sektora a najmä na potrebu zabezpečiť jednak bezpečnosť krmiva, ktoré zvieratá majú konzumovať, a jednak jeho kvalitu;

keďže, aby sa dosiahol zamýšľaný cieľ, musia sa pravidlá ustanovené v tejto smernici vzťahovať na všetky produkty a látky používané vo výžive zvierat v rámci spoločenstva; keďže by sa preto mali organizovať kontroly, aby zahŕňali produkty dovážané do spoločenstva alebo zaradené do voľného obehu v rámci neho;

keďže definícia kompetentného orgánu nebráni členským štátom, aby orgánu udelili plnú alebo čiastočnú zodpovednosť na účel vykonávania úradných kontrol v oblasti výživy zvierat, a to za predpokladu, že kontroly sa budú vykonávať na základe ich oprávnenia;

keďže kontroly, aby boli účinné, sa musia vykonávať pravidelne; keďže sa nesmú obmedzovať, pokiaľ ide o predmet, stupeň alebo moment, v ktorom sa vykonávajú; keďže musia mať najvhodnejšie formy, aby sa zabezpečila ich účinnosť;

keďže, aby za zabezpečilo, že postupom kontrol sa nebude možné vyhnúť, je potrebné ustanoviť, že členské štáty nemôžu nevylúčiť produkt z primeranej kontroly na základe toho, že je určený na vývoz mimo spoločenstva;

keďže produkty z tretích krajín musia podliehať náhodným kontrolám dokladov a totožnosti pri vstupe na územie spoločenstva;

keďže by sa mali prijať ustanovenia, že členské štáty môžu určovať miesta vstupu kontrol, aby sa zabezpečilo účinné vykonanie kontrol dovážaných produktov bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia inej príslušnej legislatívy spoločenstva, najmä smernice 90/675/EHS ([4]) a 92/118/EHS ([5]) týkajúce sa veterinárnych kontrol a požiadaviek na zdravie zvierat a zdravie ľudí;

keďže by sa mali ustanoviť zásady upravujúce zorganizovanie a kroky, ktoré sa majú podniknúť po fyzických kontrolách, ktoré majú vykonať kompetentné orgány;

keďže pokiaľ ide o obchod vo vnútri spoločenstva, mal by sa klásť dôraz na to, aby sa kontroly konali v mieste pôvodu; keďže v prípade predpokladaného porušenia sa však kontroly môžu vykonávať aj vtedy, keď sú produkty v tranzite alebo na mieste určenia;

keďže toto riešenie vyžaduje väčšiu dôveru v kontroly, ktoré vykonáva odosielajúci členský štát; keďže odosielajúci členský štát musí zabezpečiť, že také kontroly sa vykonajú vhodným spôsobom;

keďže by sa mali prijať ustanovenia pre kroky, ktoré sa majú podniknúť tam, kde kontrola odhalí, že zásielka je nekvalitná;

keďže na účely účinnosti musí odosielajúci členský štát zabezpečiť, aby produkty boli v súlade s pravidlami spoločenstva; keďže v prípade porušení predpisov musí byť Komisia schopná podniknúť kroky v spolupráci s príslušným členským štátom najmä uskutočňovaním návštev na mieste a prijímaním vhodných opatrení;

([1]) Ú. v. ES C 313, 19.11.1993, s. 10.
([2]) Ú. v. ES C 128, 9.5.1994, s. 97.
([3]) Ú. v. ES C 127, 7.5.1994, s. 10.
([4]) Ú. v. ES L 373, 31.12.1990, s. 1. Smernica naposledy zmenená a doplnená nariadením (EHS) č. 1601/92 (Ú. v. ES L 173, 27.6.1992, s. 13).
([5]) Ú. v. ES L 62, 15.3.1993, s. 49. Smernica naposledy zmenená a doplnená rozhodnutím Komisie 94/723/ES (Ú. v. ES L 288, 9.11.1994, s. 48).

keďže v súlade so smernicou Rady 70/373/EHS ([1]) všetky metódy na odber vzoriek a metódy analýz potrebné na vykonanie úradných kontrol krmív by sa mali prijať na úrovni spoločenstva;

keďže, hoci podniky by nemali mať právo zabrániť kontrolám, musia sa zachovať ich legitímne práva, najmä právo na výrobné tajomstvo a právo odvolať sa;

keďže orgány jedného členského štátu zodpovedné za kontroly sa môžu líšiť od rovnakých orgánov iného členského štátu; keďže je preto žiaduce, aby sa uverejnil zoznam kompetentných orgánov v tej oblasti v každom členskom štáte, pričom sa uvedú územia, na ktoré sú kompetentné, a laboratóriá oprávnené na vykonávanie analýz v súvislosti s kontrolami;

keďže hoci v prvom rade musí odosielajúci členský štát ustanoviť svoje programy kontrol, je potrebné, aby sa vzhľadom na riadne fungovanie vnútorného trhu zabezpečilo koordinovanie programov na úrovni spoločenstva;

keďže Komisia by mala byť poverená úlohou na prijatie opatrení pre uplatňovanie tejto smernice,

PRIJALA TÚTO SMERNICU:

KAPITOLA I

ÚVODNÉ USTANOVENIA

Článok 1

1. Táto smernica ustanovuje zásady upravujúce organizovanie úradných kontrol v oblasti výživy zvierat.

2. Táto smernica sa bude uplatňovať bez toho, aby boli dotknuté špecifickejšie pravidlá spoločenstva, najmä colné predpisy spoločenstva a veterinárne predpisy spoločenstva.

Článok 2

1. Na účely tejto smernice platia nasledovné definície:

a) „úradná kontrola v oblasti výživy zvierat“ ďalej iba „kontrola“, znamená kontrolu kompetentným orgánom na kontrolu súladu s ustanoveniami spoločenstva ustanovenými:

   — v smernici Rady 70/524/EHS z 23. novembra 1970 o doplnkových látkach v krmivách ([2]),

   — v smernici Rady 74/63/EHS zo 17. decembra 1973, ktorá ustanovuje najvyššie prípustné obsahy nežiaducich látok a produktov v krmivách ([3]),

   — v smernici Rady 77/101/EHS z 23. novembra 1976 o obchodovaní s jednozložkovými krmivami ([4]),

   — v smernici Rady 79/373/EHS z 2. apríla 1979 o obchodovaní s kŕmnymi zmesami ([5]),

   — v smernici Rady 82/471/EHS z 30. júna 1982 týkajúcej sa určitých produktov používaných vo výžive zvierat ([6]),

   — v smernici Rady 93/74/EHS z 13. septembra 1993 o krmivách určených na zvláštne nutričné účely ([7]) a

   — v akýchkoľvek iných predpisoch v oblasti výživy zvierat, v ktorých je ustanovené, aby sa úradné kontroly vykonávali v súlade s ustanoveniami tejto smernice;

b) „kontrola dokladov“ znamená preverovanie dokladov priložených k produktu alebo akýchkoľvek iných informácií poskytnutých o produkte;

c) „kontrola identity“ znamená preverovanie iba vizuálnou kontrolou, či sa zhodujú doklady, označenie a produkty;

d) „fyzická kontrola“ znamená kontrolu samotného produktu vrátane tam, kde je to vhodné, odberu vzorky a laboratórnej skúšky;

e) „produkt“ znamená krmivá a všetky látky používané vo výžive zvierat;

f) „kompetentný orgán“ znamená orgán členského štátu zodpovedný za vykonanie úradných kontrol v oblasti výživy zvierat;

g) „podnik“ znamená akýkoľvek podnik, ktorý produkuje alebo vyrába produkt, alebo ktorý je majiteľom produktu v postavení sprostredkovateľa pred jeho predaním, alebo ktorý produkt predáva;

([1]) Ú. v. ES L 170, 3.8.1970, s. 2. Smernica naposledy zmenená a doplnená nariadením (EHS) č. 3768/85 (Ú. v. ES L 362, 31.12.1985, s. 8).

([2]) Ú. v. ES L 270, 14.12.1970, s. 49. Smernica naposledy zmenená a doplnená rozhodnutím Komisie 94/77/ES (Ú. v. ES L 350, 31.12.1994, s. 113).

([3]) Ú. v. ES L 38, 11.2.1974, s. 31. Smernica naposledy zmenená a doplnená rozhodnutím Komisie 94/16/ES (Ú. v. ES L 104, 23.4.1994, s. 32).

([4]) Ú. v. ES L 32, 3.2.1977, s. 1. Smernica naposledy zmenená a doplnená smernicou 90/654/EHS (Ú. v. ES L 353, 17.12.1990, s. 48).

([5]) Ú. v. ES L 86, 6.4.1979, s. 30. Smernica naposledy zmenená a doplnená smernicou 93/74/EHS (Ú. v. ES L 237, 22.9.1993, s. 23).

([6]) Ú. v. ES L 213, 21.7.1982, s. 8. Smernica naposledy zmenená a doplnená smernicou 93/74/EHS (Ú. v. ES L 237, 22.9.1993, s. 23).

([7]) Ú. v. ES L 237, 22.9.1993, s. 23.

h) „obchodovanie“ znamená byť majiteľom produktu s cieľom jeho predaja alebo iné formy odovzdania prostredníctvom darovania alebo za odplatu a aj ich samotný predaj alebo iné formy odovzdania.

2. Ak je to vhodné, uplatnia sa definície uvedené v legislatíve spoločenstva týkajúce sa oblasti výživy zvierat.

Článok 3

1. Členské štáty prijmú opatrenia, ktoré zabezpečia, aby sa kontroly vykonávali v súlade s touto smernicou.

2. Členské štáty nevylúčia produkt z príslušnej kontroly na základe toho, že je určený na vývoz.

Článok 4

1. Kontroly sa budú vykonávať:

a) v pravidelných intervaloch;

b) ak je podozrenie z nesúladu;

c) používaním prostriedkov primeraných zamýšľanému cieľu a najmä vzhľadom na riziká a získané skúsenosti.

2. Kontroly musia zahŕňať všetky stupne výroby a zhotovovania, stupne sprostredkovania pred predajom, vrátane dovozu a použitia produktov.

Kompetentný orgán vyberie stupeň alebo stupne, ktoré sú najvhodnejšie pre zamýšľaný účel kontroly.

3. Kontroly sa vo všeobecnosti musia vykonávať bez predchádzajúceho upovedomenia.

4. Kontroly sa musia vzťahovať aj na použitie zakázaných látok v súvislosti s výživou zvierat.

KAPITOLA II

DOVOZ Z TRETÍCH KRAJÍN

Článok 5

Napriek článku 4 (1) členské štáty prijmú všetky nevyhnutné kroky na zabezpečenie toho, že kompetentné orgány podrobia produkt pri vstupe na colné územie spoločenstva kontrole dokladov každej šarže produktu a náhodným kontrolám identity, aby preverili:

— ich druh,

— ich pôvod,

— ich miesto určenia

tak, ako to určuje colný režim, ktorý sa na ne vzťahuje.

Článok 6

Za účelom kontrol ustanovených v článku 5 môžu členské štáty určiť príslušné vstupné miesta na svojom území pre rôzne druhy produktov.

Za tým istým cieľom môžu požadovať, aby im bol oznámený príchod produktov do príslušného vstupného miesta.

Článok 7

Členské štáty zabezpečia zhodnosť produktov prostredníctvom náhodných fyzických kontrol pred obchodovaním s nimi.

Článok 8

1. Ak kontroly preukážu, že produkty nespĺňajú požiadavky predpisov, zakáže členský štát ich vstup alebo obchodovanie s nimi a nariadi ich odoslanie späť mimo územie spoločenstva; okamžite bude informovať Komisiu a ostatné členské štáty, že zamietol produkty, pričom uvedie zistené porušenia.

2. Napriek odseku 1 členské štáty môžu dať oprávnenie na vykonanie jedného z nasledovných úkonov podľa podmienok ustanovených kompetentným orgánom:

— na uvedenie produktov do súladu s požiadavkami v rámci lehoty, ktorá sa musí stanoviť, alebo

— ak je to vhodné, na dekontamináciu alebo

— na spracovanie nejakým vhodným spôsobom, alebo

— na použitie na iné účely, alebo

— na zničenie produktov.

Členské štáty zabezpečia, že v dôsledku úkonov uvedených v prvom pododseku nevznikajú žiadne škodlivé vplyvy na zdravie ľudí alebo zvierat alebo na životné prostredie.

3. Náklady vynaložené pri opatreniach prijatých v súlade s odsekmi 1 a 2 znáša majiteľ oprávnenia alebo jeho zástupca.

Článok 9

1. Ak sa neobchoduje s produktmi na území toho členského štátu, ktorý vykonáva kontroly uvedené v článku 5, a ak je to vhodné, fyzickú kontrolu, takýto členský štát vybaví príslušnú osobu dokladom uvádzajúcim druh vykonanej kontroly a jej výsledok. Obchodné doklady musia obsahovať odkaz na tento doklad.

Nebude však dotknuté právo členského štátu miesta určenia na vykonanie náhodnej kontroly produktov.

2. V súlade s postupom ustanoveným v článku 23 sa prijme štandardný doklad, a ak je to vhodné, do 30. apríla 1998 aj podrobné pravidlá na uplatňovanie odseku 1.

KAPITOLA III

OBCHODOVANIE V RÁMCI SPOLOČENSTVA

Článok 10

Členské štáty prijmú opatrenia potrebné na zabezpečenie toho, aby produkty, určené na odoslanie do iného členského štátu, boli kontrolované s takou istou starostlivosťou ako tie, ktoré sú určené na obchodovanie na ich vlastnom území.

Oddiel 1

Kontroly na mieste pôvodu

Článok 11

1. Členské štáty zabezpečia, aby kompetentný orgán vykonával kontroly v podnikoch, aby sa sám presvedčil, že spĺňajú svoje záväzky podľa pravidiel spoločenstva a že produkty určené na obchodovanie sú v súlade s požiadavkami spoločenstva.

2. Ak existujú dôvody pre podozrenie, že požiadavky sa nesplnili, kompetentný orgán vykoná kontroly a ak sa podozrenie potvrdí, prijme vhodné opatrenia.

Oddiel 2

Kontrola v mieste určenia

Článok 12

1. Kompetentný orgán členského štátu miesta určenia môže skontrolovať v mieste určenia súlad produktov s ustanoveniami článku 2 (1) a) pomocou nediskriminačných náhodných kontrol.

2. Ak kompetentný orgán členského štátu tranzitu alebo členského štátu miesta určenia má informácie, ktoré vedú k podozreniu z porušenia predpisu, môžu sa kontroly vykonať aj počas prepravy produktov na jeho území.

Článok 13

1. Ak členský štát počas kontroly vykonávanej v mieste určenia zásielky alebo počas prepravy potvrdí nezhodu produktov s ustanoveniami článku 2 (1) a), prijme vhodné opatrenia a úradnou formou požiada odosielateľa tovaru, príjemcu tovaru alebo ktorúkoľvek oprávnenú osobu, aby podľa podmienok ustanovených kompetentným orgánom uskutočnila jeden z nasledovných úkonov:

— uvedenie produktov do súladu v rámci lehoty, ktorá sa musí stanoviť alebo

— ak je to vhodné, dekontamináciu alebo

— spracovanie produktu nejakým iným vhodným spôsobom alebo

— použitie na iné účely alebo

— odoslanie späť do krajiny pôvodu po informovaní kompetentného orgánu krajiny podniku pôvodu alebo

— zničenie produktov.

2. Náklady vynaložené pri opatreniach prijatých v súlade s odsekom 1 znáša odosielateľ tovaru alebo ktorákoľvek iná oprávnená osoba vrátane, ak je to vhodné, príjemcu tovaru.

Oddiel 3

Spolupráca v prípade porušení predpisov

Článok 14

V prípade zničenia, použitia na iné účely, vrátenia zásielky späť do krajiny pôvodu alebo v prípade dekontaminácie produktov, ako je ustanovené v článku 13 (1), sa členský štát miesta určenia okamžite skontaktuje s členským štátom odosielateľa. V iných prípadoch sa môže členský štát miesta určenia skontaktovať s členským štátom odosielateľa. Členský štát odosielateľa prijme všetky potrebné opatrenia a oznámi členskému štátu miesta určenia druh a výsledok vykonaných kontrol, prijaté rozhodnutia a dôvody pre také rozhodnutia.

Ak sa členský štát miesta určenia obáva, že také opatrenia sú neprimerané, tieto dva členské štáty budú spoločne hľadať cesty a spôsoby na nápravu situácie; ak je to vhodné, môže to zahŕňať spoločnú kontrolu na mieste.

Ak kontroly vykonávané v súlade s článkom 12 preukážu opakované nezrovnalosti, členský štát miesta určenia informuje Komisiu a ostatné členské štáty.

Článok 15

1. Na žiadosť členského štátu miesta určenia alebo z vlastnej iniciatívy môže Komisia po zvážení povahy potvrdených porušení:

— vyslať zástupcov v spolupráci s príslušným členským štátom do príslušného podniku,

— požiadať členský štát odosielateľa, aby zintenzívnil svoju kontrolu produktov príslušného podniku.

2. Komisia bude informovať členské štáty o svojich zisteniach.

Počas zisťovaní Komisie musí členský štát odosielateľa, ak si tak žiada členský štát miesta určenia, zintenzívniť kontroly produktov prichádzajúcich z príslušného podniku.

Členský štát miesta určenia môže za svoju stranu zintenzívniť kontroly produktov prichádzajúcich z uvedeného podniku.

3. Komisia môže preveriť situáciu v rámci výboru uvedeného v článku 23. Môže prijať potrebné rozhodnutia vrátane takých, ktoré sa týkajú presunov produktov vo vnútri spoločenstva, v súlade s postupom ustanoveným v uvedenom článku.

Oddiel 4

Kontroly na farmách

Článok 16

Členské štáty zabezpečia, aby kompetentný orgán mal prístup na miesta poľnohospodárskej výroby a tam, kde sa produkty vyrábajú alebo používajú, aby mohol vykonávať predpísané kontroly.

KAPITOLA IV

VŠEOBECNÉ USTANOVENIA

Článok 17

1. Členské štáty zabezpečia, aby sa kontroly vykonávali takým spôsobom, aby omeškania v dodávkach produktov boli minimálne a aby kontroly nemali za následok prekážky v obchodovaní, ktoré nie sú nutné.

2. Členské štáty zabezpečia, aby sa na pracovníkov zodpovedných za kontrolu vzťahovala povinnosť mlčanlivosti.

Článok 18

1. Ak sa z produktov odoberajú vzorky na účel analýzy, prijmú členské štáty ustanovenia potrebné:

— na zabezpečenie toho, aby tí, ktorí podliehajú kontrole, mali právo sa odvolať,

— na zabezpečenie toho, aby sa zachovali úradne zapečatené referenčné vzorky.

2. Členské štáty vypracujú zoznam laboratórií zodpovedných za vykonanie analýz; zabezpečia, aby sa kontrolami poverovali laboratóriá podľa ich spôsobilostí.

3. Členské štáty zabezpečia, aby sa odber vzorky a analýza vykonávali v súlade s pravidlami spoločenstva.

Ak však chýbajú pravidlá a metódy spoločenstva, členské štáty podniknú potrebné kroky, aby sa presvedčili, že kontroly sa vykonali:

— v súlade s normami uznávanými medzinárodnými orgánmi,

— ak chýbajú také normy, tak v súlade s vedecky uznávanými vnútroštátnymi predpismi, ktoré sú v súlade so všeobecnými zásadami zmluvy.

4. Podrobné pravidlá pre uplatňovanie tohto článku sa prijmú v súlade s postupom ustanoveným v článku 23.

Článok 19

Každý členský štát prijme opatrenia požadované na zabezpečenie toho, aby sa plne uplatňovali všetky ustanovenia tejto smernice. Pre prípad nesúladu s uvedenými opatreniami sa musia stanoviť pokuty. Také pokuty musia byť účinné, musia zodpovedať svojmu účelu a musia mať primerane odstrašujúci účinok.

Článok 20

Touto smernicou nebudú dotknuté práva na odvolanie proti rozhodnutiam kompetentných orgánov existujúce podľa platných zákonov.

Rozhodnutia prijaté kompetentným orgánom v prípadoch, keď sa zistilo porušenie, a dôvody takých rozhodnutí sa musia oznámiť podnikateľovi, na ktorého sa také rozhodnutia vzťahujú, alebo jeho zástupcovi.

Ak dotyčný podnikateľ alebo jeho zástupca o to požiada, uvedené rozhodnutia a zdôvodnenia sa mu musia oznámiť písomne s podrobnými údajmi o práve na odvolanie, ktoré má k ispozícii podľa zákonov platných v členskom štáte vykonávajúcom kontroly a platných postupov a časových lehôt.

Článok 21

Rok po nadobudnutí účinnosti tejto smernice každý členský štát oznámi Komisii:

— kompetentný orgán alebo orgány, ich regionálnu pôsobnosť a ich rozsah kompetencie,

— laboratórium alebo laboratóriá uvedené v článku 18 (2),

— ak je to vhodné, zoznam vstupných miest uvedených v článku 6.

Táto informácia sa spolu s následnými zmenami a doplneniami uverejní v sérii „C“ *Úradného vestníka Európskych spoločenstiev*.

Článok 22

1. Členské štáty vypracujú najneskôr do 1. októbra 1998 vnútroštátne programy ustanovujúce opatrenia, ktoré sa majú prijať na dosiahnutie cieľa tejto smernice.

Tieto programy musia vziať do úvahy osobitnú situáciu v každom členskom štáte a upresniť druh a intenzitu kontrol, ktoré sa musia vykonávať pravidelne.

2. Do 1. apríla každého roka a po prvýkrát do 1. apríla 2000 členské štáty zašlú Komisii všetky dôležité informácie týkajúce sa uskutočňovania programov uvedených v odseku 1 počas predchádzajúceho roka, pričom bližšie uvedú:

— kritériá používané pri vypracovaní programov,

— počet a druh vykonaných kontrol,

— výsledky kontrol, najmä počet a druh zistených porušení,

— prijaté kroky tam, kde sa zistili porušenia.

3. V súlade s postupom ustanoveným v článku 23 do 1. októbra a po prvýkrát do 1. októbra 2000 Komisia predloží na prijatie celkovú súhrnnú správu o výsledkoch kontrol vykonaných na úrovni spoločenstva spolu s návrhom na odporúčanie týkajúcim sa koordinovaného programu kontrol na nasledujúci rok.

Koordinovaný program musí uvádzať najmä kritériá priorít, ktoré sa musia dodržiavať pri jeho uskutočňovaní.

Informácie ustanovené v odseku 2 musia obsahovať osobitnú časť, ktorá sa bude špecificky vzťahovať na realizáciu koordinovaného programu.

Článok 23

1. Komisii bude pomáhať Stály výbor pre krmivá zostavený podľa rozhodnutia 70/372/EHS ([1]), ďalej len výbor.

2. Zástupca Komisie predloží výboru návrh opatrení, ktoré sa majú prijať. Výbor poskytne svoje stanovisko k návrhu v rámci časového limitu, ktorý môže stanoviť predseda podľa naliehavosti záležitosti. V prípade rozhodnutí o návrhu z Komisie, ktoré má Rada prijať, sa stanovisko poskytne podľa väčšiny hlasov ustanovenej v článku 148 (2) zmluvy. Hlasy zástupcov členských štátov v rámci výboru sa vážia spôsobom uvedeným v danom článku. Predseda nehlasuje.

3. a) Komisia prijme predpokladané opatrenia, ak sú v súlade so stanoviskom výboru.

b) Ak predpokladané opatrenia nie sú v súlade so stanoviskom výboru alebo ak sa neposkytlo žiadne stanovisko, Komisia bezodkladne predloží Rade návrh týkajúci sa opatrení, ktoré sa majú prijať. Rada rozhoduje na základe kvalifikovanej väčšiny.

Ak do uplynutia lehoty troch mesiacov od dátumu podania žiadosti Rade o súhlas Rada nekonala, Komisia prijme navrhované opatrenia okrem tých, v ktorých Rada rozhodla proti uvedeným opatreniam jednoduchou väčšinou.

Článok 24

1. Členské štáty prijmú zákony, nariadenia a administratívne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou najneskôr do 30. apríla 1998. Bezodkladne o tom budú informovať Komisiu.

Keď členské štáty prijmú uvedené opatrenia, budú obsahovať odkaz na túto smernicu alebo ich bude sprevádzať takýto odkaz pri ich úradnom uverejnení. Metodiku týchto odkazov ustanovia členské štáty.

2. Členské štáty okamžite oznámia Komisii znenie ustanovení vnútroštátneho práva, ktoré prijmú v oblasti upravenej touto smernicou.

Článok 25

Táto smernica nadobúda účinnosť v deň nasledujúci po jej uverejnení v *Úradnom vestníku Európskych spoločenstiev*.

Článok 26

Táto smernica je adresovaná členským štátom.

V Luxemburgu 25. októbra 1995

Za Radu

predseda

L. ATIENZA

([1]) Ú. v. ES L 170, 3.8.1970, s. 1.